

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag^{at} til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedsløseværnsordningen. Jfr. Lov Nr. 313 af 23. December 1925.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1584).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4769; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1360).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Rasmussen: Den Sag, der i Øjeblikket er til Behandling, er det eneste af Programpunkterne i Regeringens Programerklæring fra i Fjor, som ikke i forrige Samling naaede at blive fremsat her i Folketinget. Paa alle de øvrige Punkter opfyldte Regeringen det Løfte, som den forud for forrige Samling havde givet med Hensyn til de Spørgsmaal, der skulde blive fremsat til Drøftelse. Naar denne Sag kom til at danne en Undtagelse, ved vi alle, i hvert Fald de allerfleste af os, hvorledes Forholdet ligger, at det skyldes forskellige Omstændigheder med Hensyn til en yderligere Forberedelse af forskellige af de Spørgsmaal, man ønskede at tage op. Vi ved endvidere, at Sagen var ganske nær sin Afslutning, saaledes at den i og for sig kunde være fremsat i Samlingens sidste Afsnit.

Naar jeg nu ser paa det foreliggende Lovforslag, beklager jeg ingenlunde, at vi, da vi for et Par Aar siden behandlede Forslag til Lov om Ændringer i Retsplejeloven, ikke naaede til en endelig Afslutning, thi vel betød det Lovforslag, som for et Par Aars Tid siden vedtoges her i Folketinget og med smaa Ændringer gennemførtes i

Landstinget, et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med den gældende Retsplejeordning, men der manglede alligevel et og andet, og noget af det betydningsfuldste af det, der manglede, er taget med i det Lovforslag, der nu foreligger. Derfor er jeg i Stand til paa min Gruppens Vegne at udtale Glæde over Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Ved Vedtagelsen i 1916 naaede vi ret vidt med Hensyn til Realisationen af nogle af de gamle demokratiske Programpunkter vedrørende Retsplejens Udøvelse, men noget lod man den Gang ligge, der var visse Ting, som man af økonomiske Hensyn ikke mente at turde binde an med eller ikke turde gennemføre i den Udstrækning, man egentlig kunde ønske; der kom til at mangle noget, og det, der i særlig Grad gjorde sig gældende paa dette Felt, var, at man ikke fuldt ud gennemførte Anklageprincippet og ej heller fuldt ud Umiddelbarhedsprincippet, de to Principper, som er af den mest fundamentale Betydning for en moderne Retspleje. Der blev gjort et smukt Skridt fremad ved det Lovforslag, som daværende Justitsminister Steincke fremsatte i 1925, men ved det nu foreliggende Lovforslag gaar man et meget betydeligt Skridt videre i den rigtige Retning, og det hilser jeg med den største Tilfredshed, thi selv om der ved Vedtagelsen i 1916 og den Retsplejeordning, der traadte i Kraft i 1919, naaedes adskilligt, er det alligevel saaledes, at der endnu klæber ikke faa synlige Mangler ved den Ordning, som nu er gældende.

Hvis jeg skulde belyse dette nærmere, kunde jeg fristes til at fremdrage Udtalelser, der for ganske nylig er fremsat paa et Møde i Studentersamfundet her i København af en af de Mænd, der i det praktiske Liv har med Retsplejen at gøre, nemlig Politadvokat Lotinga, som holdt et Foredrag om Retsplejen. Ifølge et Referat af hans Udtalelser skal han i sin Omtale af Retsplejen have sagt et og andet, som jeg synes er værd at fremdrage til Belysning af Tilstanden. Ifølge et Referat i et af Hovedstadsbladene Dagen efter det paagældende Møde udtalte Hr. Lotinga saaledes, at Umiddelbarhedsprincippet i Retsplejen fører en temmelig svindsottig Tilværelse, i Højesteret anvendes det overhovedet ikke, der lever man udelukkende paa Ekstrakter, og i Landsretterne sker der kun meget sjældent Vidneførsler; Livets levende Røst er mere eller mindre forsvundet fra vore Retssale til stor Skade for hele Retsplejen. Om Domsforhandlingerne ytrer han sig paa en Maade, der ligeledes belyser det,